

BRENDON MAL
ONO STRANI
SEME POBUNE

DRUGA KNJIGA

BRENDON MAL je autor serijala

Onostrani

Svet bez junaka

Seme pobune

Prateći proročanstvo.

Utočište za bajke

Utočište za bajke

Uspon Zvezde Večernjače

Između svetlosti i tame

Tajne svetilišta zmajeva

Ključevi tannice za demone

BRENDON MAL

ONOSTRUANI SEME POBUNE

DRUGA KNJIGA

Leo commerce
Beograd, 2013

Naziv originala:

BEYONDERS, Seeds of Rebellion – Brandon Mull

Naziv knjige:

ONO STRANI, Seme pobune – Brendon Mal

Copyright © 2012 by Brandon Mull

Copyright © 2013 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reproducovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenosititi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

Slađana Perišić

Prevod:

Mirjana Živković

Lektura i korektura:

Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:

Leo commerce

Za izdavača:

Nenad i Sladjana Perisic

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/517-874

E-mail: nesaperisic@gmail.com

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Sajnos – Novi Sad

Tiraž: 1000

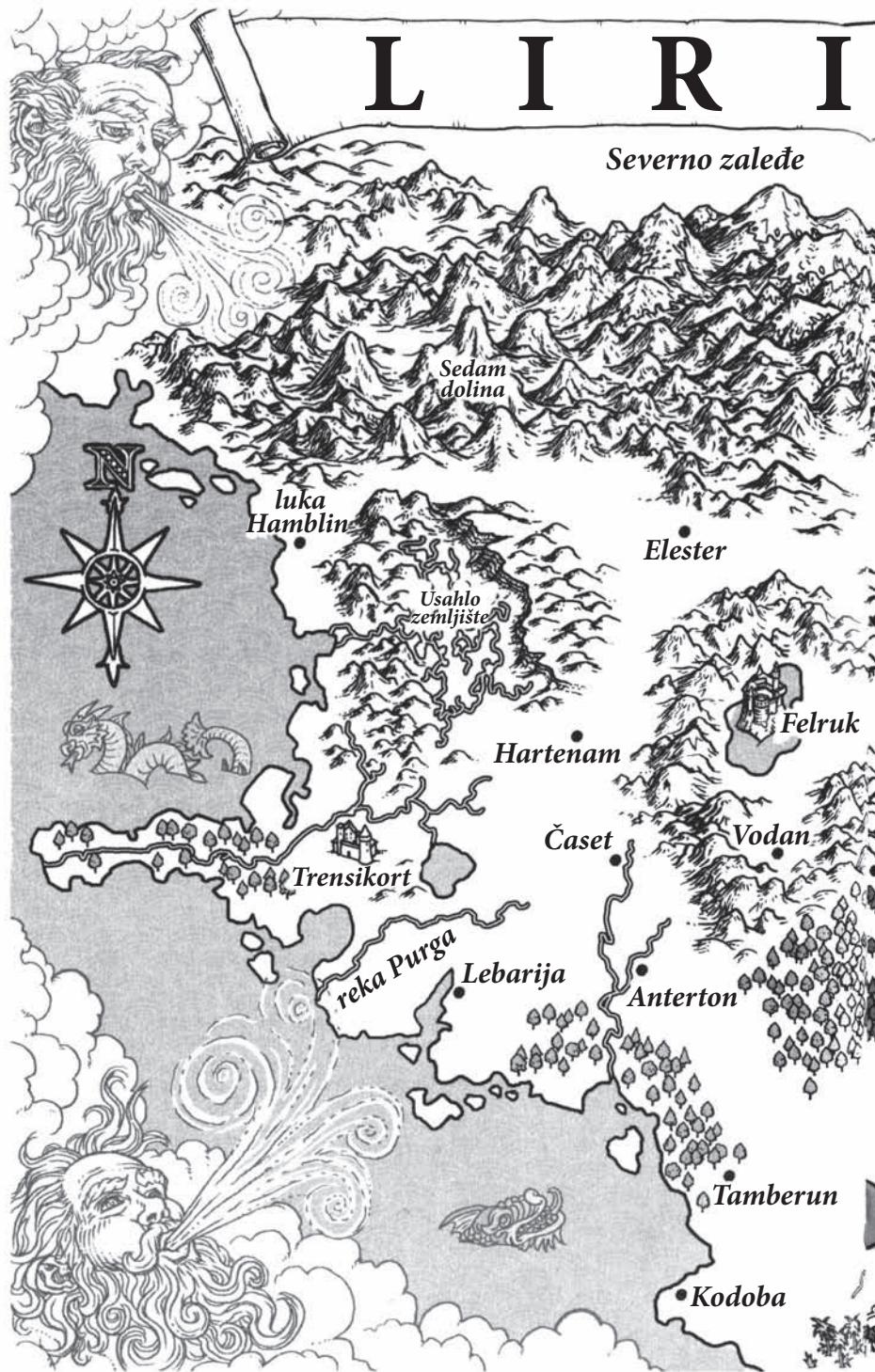
ISBN 978-86-7950-247-6

Ova knjiga je plod mašte. Sve napomene koje se tiču istorijskih događaja, ljudi ili postojećih mesta su fiktivne. Imena ljudi i mesta plod su autorove mašte i svaka sličnost sa stvarnim događajima, mestima ili ličnostima, živim ili ne, sasvim je slučajna.

*Sajmonu Lipskaru i Lizi Abrams,
hvala što vodite računa o Lirijanu*

L I R I

Severno zaledje

J A N

SADRŽAJ

Izgovoreno proročanstvo	11
Povratak	13
Divovi.....	34
Senoviti saputnik.....	53
Vračara	63
Vrebač	78
Aram.....	94
Mojra.....	109
Izbegavanje	123
Prokrijumčareni.....	136
Bekstvo	159
Fortaim.....	176
Neočekivan susret	201
Hajka	220
Grulioni.....	239

Potopljeni grad.....	254
Kugle i gljive	271
Zapadna kapija.....	282
Sedam dolina.....	304
Konklava	324
Delegacija.....	346
Urlajući usek	363
Zaboravljeni kraljevstvo.....	378
Čuvari.....	396
Divlji klan	409
Poslednja krčma	425
Tuđe oči.....	441
Proročica	458
Proročanstvo.....	478
ZAHVALNICE.....	481
ŠTA DONOSI BUDUĆNOST.....	483

 PROLOG

IZGOVORENO PROROČANSTVO

Princ je ušao u sobu. U vazduhu su se osećala odvratna slatkasta isparenja. Najveći deo drevnih rezbarija u prostoriji bio je obavijen senkom, jer slaba svetlost koja je dopirala od raštrkanih sveća nije uspevala ravnomerno da ih obasja. Skupo je platio da stigne do ovog hrama. Prijatelji su nestali. Porodica je smatrala da zanemaruje svoje dužnosti prema njima kao i prema Trensikortu. A ipak, on je morao da sazna.

Svešteničine pomoćnice pod kukuljicama povlačile su lance i izvlačile iz mirišljavog bazena ploču na kojoj je ležala, a s koje se cedila voda. Telo joj je bilo obloženo glinom. Videlo se samo lice proročice. Jedino je ono narušavalo glatku i vlažnu površinu.

Princ je čekao. Pomoćnice su učvrstile lance i otišle. Ploča je postepeno prestala da se cedi i u prostoriji je zavladala tišina.

Otvorila je oči prekrivene mlečnom koprenom koja je zamgljivala smeđe dužice, a beonjače kupala u dugim bojama.

„Galorane”, izgovorila je.

„Slušam”, odvratio je on, iako nije bio načisto ni da li je trebalo da se oglasi, ni da li ona može da ga čuje. Uši su joj bile ispod nivoa ploče.

ONOSTRANI

„Ti si poslednja nada Lirijana”, izgovorila je.

To je već odavno podozrevao. Upravo zbog toga je i došao ovamo, da to čuje iz njenih usta. Sada to više nije samo pretpostavka, sada je siguran. Osetio je kako ga pritska zastrašujući teret dužnosti.

„Šta treba da uradim?”, upitao je princ.

„Maldor će pobediti ako ništa ne budeš preduzeo. Njegova vladavina biće strašna. Kraljevstvo se nikada neće oporaviti. Moraš se umešati.”

„Samo ja?”

„Dići će se i ostali da ti pomognu. Tvoj put neće biti nimalo lak. Mnogi će stradati. Malo je verovatno da ćete uspeti, ali dok ti postojiš, postoji i nada.”

„Odakle da krenem? Da li je Reč ključ svega?”

„Potraga za Rečju biće neophodan deo tvog putovanja. Ja čuvam jedan od slogova. Put je duži nego što možeš i da prepostaviš.”

Princ je klimnuo glavom. „Šta još možeš da mi kažeš?”

„Izvesnosti nema. Mnogi putevi vode u propast. Proći ćeš kroz iskušenja koja će nadmašivati tvoju izdržljivost. Ako ih preživiš, bićeš muž bez žene, otac bez sina, junak bez potrage i kralj bez zemlje, ali budi hrabar. Neki moraju da skrenu s puta da bi to pronašli. Neki moraju biti prazni pre nego što postanu ispunjeni, slabi pre nego što ojačaju, slepi pre nego što progledaju.”

 PRVA GLAVA

POVRATAK

Jednog toplog avgustovskog jutra, Džeјson Voker je čucao iza mladog udarača i malog hvatača, očiju uprtih u nevidljivi trougao zone udarca. Maska mu je ograničavala vidokrug. Pojedine sudije u ovoj ligi podsticale su igru bez maske, ali su Džeјsonovi roditelji zahtevali da je on nosi. Lekari su u junu, na osnovu simptoma koje im je Džeјson opisao, zaključili da je potres mozga najverovatniji krivac za tajanstveni nestanak koji se okončao kada se pojavio na farmi u Ajovi, tvrdeći da se ne seća ničeg u prethodna četiri meseca.

Mali bacač se istegao. Pogledao je trkača na trećoj bazi i trkača na prvoj. Bacač je bio u škripcu. Ovo je bilo treće kolo plej-ofa letnje lige. Njegov tim vodi za jedan run i ovo je poslednji krug, u kome su već bila dva izbačaja, to jest tri lopte, dva udarca. Debeljuškasti klinac na ploči je drugi udarač u protivničkom timu.

Trkač na prvoj bazi bio je u velikoj prednosti. Bacač je zakoračio izvan gume i bacio lopticu ka igraču na prvoj bazi. Trkač se bacio da je povrati i zatražio pauzu da ustane.

Optica je vraćena bacaču. Ponovo je trkač na prvoj bazi pojurio pre vremena. Bacač je i ovog puta lopticu bacio ka prvoj bazi, ali ju je trkač na prvoj bazi ispustio. Iako se optica nije daleko otkotrljala, trkač na trećoj pojurio je ka dom-ploči. Udarač se povukao.

„Baci ka dom-ploči!”, razdrao se bacač kada se trkač sa prve baze dokopao loptice.

ONOSTRANI

Loptica je poletela kroz vazduh ka hvataču, koji je pretekao trkača. Trkač je podmetnuo rame i zaleteo se u hvatača pre nego što je zakoračio na dom-ploču. Mali hvatač je seo u prašinu i ispustio lopticu iz rukavice.

„Ispao si”, povikao je Džeјson, olabavivši i stisнувши pescnicu.

Igrači u polju zaklicaše. Trener protivničkog tima, mršavi preplanuli čovek tamnih brkova, pojurio je ka Džeјsonu. Trener je iskolačio oči i počeo da urla i pre nego što je stigao do dom-ploče, a pljuvačka mu je prštala sa ispucalih usana. „Šta je s tobom, a? Kakva ti je to odluka? Ovo je naša sezona! Jesi li slep? Ispustio je lopticu!”

Džeјson je skinuo masku i zagledao se u pobesnelog trenera. U proteklih šest meseci suočio se sa džinovskom krvožednom krabom, nadmudrio sjajnog kancelara, izašao na dvoboj osvetoljubivom vojvodi i prkosio zlom caru. Ne plaši se on trenera Lea. Trener je šutirao zemlju i zasipao njome Džejsona, sve vreme pomahnitalo gestikulirajući. Na vratu su mu iskočile vene. Očigledno je oponašao bes nekog menadžera iz glavne lige kojeg je gledao na televiziji.

Ka njima je pohitao Met, koji je sudio na prvoj bazi. Isprečio se između Djejsona i ljutitog trenera. „Polako, smirite se”, zatražio je od njega.

„Sve je u redu”, kazao je Djeјson i zaobišao prijatelja. „Hoćete li me saslušati ili ćete biti izbačeni iz ove lige? Od vas zavisi.”

Trener je zatvorio usta, podbočio se i gotovo prestao da seva očima. Izraz njegovog lica jasno je govorio da se neće smiriti ma šta Djeјson rekao.

„Pravila u ovoj ligi zahtevaju da trkač prokliza kada je nadomak dom-ploče.”

„Kakvo je to pravilo?” Trener je i dalje bio ljut, ali je zvučao manje sigurno.

„To pravilo doneto je da hvatači koji imaju devet godina ne bi završili u bolnici. Da je vaš trkač pretekao lopticu, napravio

Povratak

bih izuzetak, ali bio je označen i uspeo je da stigne do ploče samo zato što nije proklizao. Naredne sezone prvo naučite pravila, a onda podučavajte igrače.”

„Sudija je u pravu, Leo”, otegao je zapisivač rezultata, koji se nalazio iza zaštitne mreže.

Trener se podrugljivo osmehnuo, ali je očutao. Prešao je pogledom preko roditelja koji su zurili u njega sa tribina, a onda se ponovo okrenuo ka Džejsonu i ošinuo ga pogledom, kao da njega krivi zbog neprijatnosti u kojoj se našao.

Džeјson je podigao obrve.

Trener se vratio na svoje mesto.

„Odlično si to obavio”, kazao je Met i ovlaš lupio Džejsona dlanom po leđima. „Najvažnije je ostati hladne glave.”

„Stalno moram da podsećam sam sebe da su to nečiji očevi i da očajnički žele da njihov klinac pobedi. Zapravo je lepo videti da im je stalo.”

„Ipak, zbog sporta mnogi izgube glavu”, primetio je Met.

Džeјson je duboko udahnuo i pokušao da zaboravi na incident. „Idemo?”

„Svakako.” Zaputili su se ka biciklima. Ekipe su se okupile i počele da kliču. „Dolaziš li večeras na Timovu zabavu?”

„Žurku na bazenu? Ne znam. Možda.”

„Zašto se premišljaš?”, nagovarao ga je Met. „Biće zabavno. Neće još dugo biti lepo vreme.”

„Videću.”

„Drugim rečima, nećeš doći”, uzdahnuo je Met. „Mislim da je krajnje vreme da se ponovo pridružiš živima.”

Džeјson nije znao šta bi mu odgovorio. Kako da mu objasni šta ga stvarno muči? Prijatelji prepostavljaju da je ovih dana povučen jer se stidi što je četiri meseca bio van sveta. Prvo je njegov nestanak postao vest broj jedan, a potom i iznenadni povratak onda kada ga je većina već bila otpisala. Njegov nestanak izazvao je neke ozbiljne nevolje, to je tačno. Na desetine novinara želelo je da ga intervjuše. Neki su bili na njegovoj

ONOSTRANI

strani, a neki su ga optužili da je lažirao nestanak i da se namerano krio. Izgubljeno vreme iskomplikovalo mu je i školanje. Posle savetovanja sa roditeljima i nastavnicima, Džejson je najveći deo leta proveo nadoknađujući gradivo kako bi na jesen mogao da pređe u viši razred.

Njegov najveći problem je, međutim, to što nikome ne može da kaže istinu. Da je posetio jedan drugi svet. Da je tamo stekao kako prijatelje, tako i neprijatelje. Da je rizikovao sopstveni život i mnogo toga postigao. Da se kući vratio protiv svoje volje i da ga u tom drugom svetu čeka gomila nedovršenog posla. A povrh svega, tamo je ostavio devojku iz Vašingtona i isto tako zna veoma važnu tajnu koja će iz osnove promeniti način na koji su junaci iz tog sveta suprotstavljaju zlom caru Maldoru.

Kako bilo šta od toga da objasni Metu ili svojim roditeljima? Nema šanse da mu bilo ko poveruje bez obzira na dokaze koje bi mogao da im pruži. Taj teret mora sam da nosi. Iako su mu iskustva iz Lirijana zaokupljavala misli, ako bi pokušao s nekim da podeli ono što se stvarno dogodilo, završio bi u ludnici!

Met se od svih prijatelja najviše trudio da mu se nađe. Džejson je po povratku iz Lirijana prestao da igra bejzbol. Ranije mu je najvažnije bilo da postane što bolji bacač, ali je to sada postalo potpuno beznačajno jer ima važnijih briga. Bejzbol, razume se, i dalje voli, zato se dobrovoljno prijavio da tokom leta sudi u nekoliko liga za mlađe. Na taj način nije se izlagao velikom pritisku i suđenje mu je oduzimalo mnogo manje vremena od aktivne igre i treninga. I Met se dobrovoljno prijavio da bi što više vremena provodio s njim.

„Izvini”, kazao je Džejson. „Više nisam dobro društvo. Upozorio sam te, u potpunom sam haosu. Voleo bih da mogu da ti objasnim.”

„Ne brini se zbog toga”, kazao je Met i uhvatio volan bicikla. „Svako bi se na tvom mestu osećao drugačije posle svega kroz šta si prošao. Niko ti ništa ne zamera. Bar ne oni koji su važni.

Povratak

Kad bi samo mogao da se opustiš, uvideo bi da se u suštini ništa nije promenilo. Koga je briga hoćeš li biti bacač ili ne? Svi samo žele da se ponovo druže s tobom.”

„Hvala”, kazao je Džeјson dok je gurao opremu u sportsku torbu. „Pokušaću da dođem.”

Met ga je proučavao. „Mogli bismo zajedno da odemo. Hoćeš da dođem po tebe?”

„Bolje nemoj.”

Met je klimnuo glavom kao da mu je sve jasno. „Hajdemo na ručak. Jesi li gladan?”

„Nisam. Možda se vidimo večeras.”

Met je slegnuo ramenima. „Neka bude po tvome. Vidimo se kasnije.”

Met se odvezao na biciklu. Džeјson je seo na svoj i zaputio se kući. Uskoro će ga svi prijatelji napustiti ako nastavi ovako da se ponaša. Da li namerno gura sve od sebe? To što ima neobavljen posla u Lirijanu nije garancija da će pronaći načina da se tamo vrati. Dopadalo se to njemu ili ne, možda će ipak morati da počne normalno da živi u ovom svetu. Na kraju krajeva, škola će početi za manje od mesec dana. Ustaljeni raspored neće mu dozvoljavati da se i dalje ponaša kao pustinjak.

Po povratku kući je ostavio bicikl u garaži i potražio iza kuće Senku, svog labradora. Roditelji su se vezali za psa tokom njegovog odsustva i verovatno su ga izveli u šetnju.

Džeјson se povukao u svoju sobu. U poslednje vreme mnogo vremena je provodio u njoj. Otišao je do ormana i dohvatio kutiju za cipele koju je držao na najvišoj polici. Iz fioke je izvadio svesku i hemijsku olovku. Skinuo je sa kutije za cipele gumice, podigao poklopac i izvadio iz nje ljudsku šaku. Presek kosti, mišića, tetiva, nerava i krvnih sudova na odsečenom zlobu bio je savršen.

Z-D-R-A-V-O, Džeјson je ispisao prstom na dlanu šake. Potom je spustio šaku i uzeo hemijsku olovku, spremivši se za zapisivanje.

ONOSTRANI

Ne sada, užurbano mu je saopštila šaka znakovnim jezikom.

Ferin mora da je ponovo u nekoj nevolji. Džeјson je uspostavio vezu sa odbacivačem odmah po povratku iz Ajove. Pozajmio je knjigu o znakovnom jeziku iz javne biblioteke i naučio Ferina alfabetu. Ovaj dosadni način komuniciranja predstavlja je Džeјsonovu jedinu vezu sa Lirijanom, i revneno je zapisivao sve svoje razgovore sa Ferinom.

Bio je zahvalan što ima tu živu šaku. Ona je jedini opipljivi dokaz onoga što se dogodilo. Pitao se da li bi, da nije nje, na kraju i sam poverovao da su meseci koje je proveo u paralelnom univerzumu bili samo jedna složena obmana.

Džeјsonovi roditelji krenuli su iz Kolorada za Ajovu da počupe sina ubrzo pošto im se javio. Zahvaljujući tome što njegov otac ima dobro zdravstveno osiguranje, Džeјson je poslat kod neurologa čim im je ispričao da četiri meseca nije znao ko je i da ne zna kako je za to vreme prešao stotine kilometara pre nego što se probudio u prljavoj odeći domaće izrade u polju kukuruza. Doktorki specijalisti potvrđio je da se ničega ne seća od dolaska na posao onog dana kada ga je bejzbol loptica pogodila u glavu. Jedva je odoleo iskušenju da joj servira izmišljotinu kako su ga oteli vanzemaljci i da priču začini sterilnim svetlima i napadačkim sondama. Kada su ga pitali kako je stigao u Ajovu, pozvao se na teoriju da je možda narkoleptik i da hoda u snu.

Posle magnetne rezonance, doktorka je potvrdila da je udarac verovatno izazvao potres mozga, ali ih je utešila rekavši da nisu ostale nikakve vidljive, pa samim tim ni trajne posledice. Džeјson je prepostavlja da je do tog zaključka zapravo došla na osnovu simptoma koje joj je opisao. Doktorka im je objasnila da je Džeјson pretrpeo neku vrstu anterogradne amnezije koja za posledicu ima to da se pojedinac ne seća događaja neposredno posle pretrpljene povrede mozga.

Džeјson je podozrevao da doktorka nije poverovala u celu priču koju joj je servirao, ali ni u jednom trenutku nije otišla

Povratak

toliko daleko da ga nazove lažovom. Džeјsonovim roditeljima nije bilo jasno kako to da nikome nije zapao za oko dečak koji mesecima luta ne znajući ko je, imajući u vidu veliku pažnju koju su mediji posvetili njegovom nestanku. Insistirali su da odlazi kod terapeuta, koji je na grub način pokušao da utvrdi da li Džeјson govori istinu o mesecima kojih se ne seća. Džeјson mu je jedino priznao da je sanjao san i onda opisao mnoge pojedinosti iz Lirijana. Posle izvesnog vremena nadzor je oslabio.

Džeјson je razmišljao o tome da sve prizna roditeljima i da im kao dokaz da odsečenu šaku. Na kraju je ipak zaključio da je živa šaka daleko od konkretnog dokaza da je posetio neki drugi svet, ma koliko njen postojanje bilo neobjašnjivo i čudno. Šaka bi samo podstakla novu gomilu pitanja na koja ne sme da odgovori.

Džeјson je vratio šaku u kutiju, seo za računar i uključio ga. Osim šake ima još jedan dokaz da je bio u Lirijanu. Otvorio je folder sa slikama i kliknući kroz labyrintha unutar foldera, na kraju je stigao do onog označenog sa „Rejčel”.

U tom folderu pronašao je slike Rejčel Mari Vudruf, trinaestogodišnjakinje iz Olimpije u državi Vašington, koja je nestala u nacionalnom parku Arčis istog dana kada i Džeјson. Džeјson je sakupio te slike sa raznih sajtova na internetu.

Bogatstvo i veze očigledno otvaraju mnoga vrata jer su Rejčelinji roditelji uspeli njen nestanak da pretvore u vest godine. Njen slučaj izazvao je još više nedoumica, jer su se ona i njena porodica zatekli sami u divljini. Rejčel je nestala brzo i tiho. Veliki tim veoma brzo okupljenih spasilaca nije uspeo da pronađe ni telo ni tragove nasilja. Njeni tragovi vodili su do prirodnog kamenog luka, kod koga su se naglo gubili.

Na odluku medija da Rejčelinom nestanku posvete veliku pažnju uticalo je i to što je ona veoma fotogenična i što njena porodica ima na desetine skorašnjih fotografija. Ne treba ni pominjati da je njen otac ponudio milion dolara, obećavši da

ONOSTRANI

neće postavljati nikakva pitanja, za obaveštenje koje bi dovelo do njegove čerke.

Džeјson je proučavao Rejčelinu fotografiju u boji na kojoj upravo podiže pogled sa platna koje slika. Na drugoj je pored mršave plavuše. Obe su u šortsevima i majicama za fizičko. Na trećoj joj se vide samo glava i ramena, i snimljena je u studiju. Izgleda kao ljupka devojka iz komšiluka. Samo što ima malo više stila kada su frizura i oblačenje u pitanju.

Džeјson je razmišljao o tome da anonimno obavesti nje- ne roditelje da ju je video i da je s njom sve u redu. To bi, međutim, napravilo nekoliko problema. Prvo, možda sa Rejčel više nije sve u redu. Poslednje što zna je da su nju i Tarka progonili carski vojnici. Drugo, ako bi njeni roditelji na osnovu tog telefonskog poziva uspeli da dođu do njega, ne bi imao alibi. I on je bio nestao u isto vreme. Ako bi njen slučaj povezali sa njegovim, postao bi glavni osumnjičeni. I treće, nije imao pojma da li će Rejčel ikada uspeti da se vrati kući. Bilo bi krajnje okrutno od njega da njenim roditeljima uliva lažnu nadu.

Džeјson je isključio računar, ustao i počeo da se šetka tamo-amo. Uopšte mu se ne dopada to što je jedini na svetu koji zna kuda je otišla Rejčel. A još manje mu se dopada to što je jedini na svetu koji bi mogao da joj pomogne da se vrati. Ne dopada mu se ni to što je jedini na svetu koji zna da je tajna koja bi navodno mogla da uništi čarobnjaka Maldora zapravo njegova složena obmana smišljena s namerom da njegove neprijatelje skrene s pravog puta, a njemu pomogne da ih proceni.

Džeјson se skinuo i istuširao. Pošto se obrisao i obukao, stao je pred ogledalo. Nije povratio mnogo od težine koju je izgubio u Lirijanu. Iako se više nije bavio bejzbolom, nastavio je marljivo da vežba čim se vratio kući. Vežbao je bacanja u dvorištu iza kuće. Trčao je, radio trbušnjake, sklekove, dizao tegove. Kupio je knjige o karateu i vežbao u svojoj sobi.

LEO RIZNICA Plasman

Knjižara "Riznica knjiga"
Subotićeva br.1 lok. 2
023/512-812, 063/517-874

Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 1"
Tržni centar bb, kod hotela
"Konak"
031/846-296, 063/517-874

Zlatibor

Knjižara "Riznica knjiga br. 3"
TC Bagljaš bb
Bulevar Veljka Vlahovića bb
063/517-874

Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 4"
U holu Doma sindikata
Dečanska 14, lokal br. 30
011/3235-221, 063/517-874

Beograd

Knjižara "Riznica knjiga br. 5"
Trg srpskih dobrovoljaca 19
0230/29-917 063/517-874

Kikinda

Knjižara "Riznica knjiga br. 6"
Gimnazijска 17
023/510-783
063/517-874

Zrenjanin

I u svim bolje snabdevenim knjižarama

Vaš Leo commerce

info@leo.rs

www.leo.rs

Android Market

Leo commerce je prvi izdavač iz Srbije koji svoja izdanja plasira i u digitalnoj formi, eBook formi. Spisak naslova koje možete da čitate preko tablet računara ili Android mobilnih telefona dostupan je na sajtu www.leo.rs i na linku <http://www.leo.rs/e-izdanja.aspx>

Vaš Leo commerce

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111(73)-93-31

МАЛ, Брендон, 1974-

Onostrani. Knj. 2, Seme pobune / Brendon Mal ; [prevod
Mirjana Živković]. - Beograd : Leo commerce, 2013 (Novi
Sad : Sajnos). - 483 str. : ilustr. ; 20 cm

Prevod dela: Beyonders, Seeds of Rebellion / Brandon Mull.
- Tiraž 1.000.

ISBN 978-86-7950-247-6

COBISS.SR-ID 197324812